Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1673/2000

2000 m. liepos 27 d.

dėl bendro pluoštinių linų ir kanapių rinkų organizavimo

(OL L 193, 29.7.2000, p. 16)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 651/2002 2002 m. balandžio 16 d.	L 101	3	17.4.2002
►**M2**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 2003 m. rugsėjo 29 d.	L 270	1	21.10.2003
►**M3**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 393/2004 2004 m. vasario 24 d.	L 65	4	3.3.2004

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1673/2000

2000 m. liepos 27 d.

dėl bendro pluoštinių linų ir kanapių rinkų organizavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ([4]),

kadangi:

(1) Bendra žemės ūkio produktų rinka turi veikti ir plėtotis kartu nustatant bendrą žemės ūkio politiką. Tokia politika turi apimti visų pirma bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą, kuris priklausomai nuo produkto gali būti įvairių formų.

(2) Bendra žemės ūkio politika siekiama Sutartyje nustatytų tikslų. Pluoštiniams linams ir kanapėms be 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1251/1999 dėl tam tikrų laiko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo ([5]), nuostatų dėl išmokų už plotą reikia priemonių, reglamentuojančių vidaus rinką, įskaitant pagalbą linų ir kanapių šiaudelių pirminiams perdirbėjams arba ūkininkams, perdirbusiems šiaudelius savo sąskaita.

(3) Siekiant užtikrinti, kad linų ir kanapių šiaudeliai būtų iš tikrųjų perdirbti, pagalbos teikimas turėtų priklausyti nuo tam tikrų sąlygų, visų pirma nuo leidimų suteikimo pirminiams perdirbėjams ir reikalavimo, kad tokie perdirbėjai pirktų šiaudelius pagal sutartis. Panašiai, siekiant užkirsti kelią bet kuriems galimiems piktnaudžiavimams, perdirbimo pagalba bus teikiama tik remiantis šiaudelių perdirbimu arba pluošto naudojimu rinkoje, jei ūkininkas pats perdirba šiaudelius.

(4) Siekiant neleisti, kad Bendrijos lėšos būtų netinkamai naudojamos, pagalba neturėtų būti teikiama pirminiams perdirbėjams arba ūkininkams, kurie pasirodo esą dirbtinai sukūrę sąlygas pagalbai gauti ir naudojasi pranašumu, kuris neatitinka šiaudelių perdirbimo paramos schemos siekių.

(5) Atsižvelgiant į ilgo linų pluošto rinkos ir į trumpo linų pluošto bei kanapių pluošto rinkos skirtumus, pagalba turėtų būti diferencijuojama pagal tai, kuriam iš tų dviejų pluošto tipų ji gaunama. Siekiant užtikrinti, kad bendra parama būtų pakankama išlaikant tradicinės ilgo linų pluošto gamybos sąlygas, panašias į tas, kurios buvo nustatytos 1970 m. liepos 4 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1308/70 dėl bendro linų ir kanapių rinkos organizavimo ([6]), ta pagalba turėtų būti palaipsniui didinama, kad kompensuotų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1251/1999 augintojams mokamos pagalbos už hektarą laipsnišką mažinimą ir galiausiai panaikintų pagalbą už trumpą linų pluoštą. Pagalba trumpam linų pluoštui ir kanapių pluoštui turėtų būti nustatyta tokio dydžio, kuris naujiems produktams ir jų potencialiai pardavimo rinkai duotų laiko pasiekti pusiausvyrą. Kad būtų skatinama tik geros kokybės trumpo linų

([1]) OL C 56 E, 2000 2 29, p. 19.
([2]) 2000 m. liepos 6 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 140, 2000 5 18, p. 3.
([4]) 2000 m. birželio 14 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([5]) OL L 160, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1672/2000 (OL L 193, 2000 7 29, p. 13).
([6]) OL L 146, 1970 7 4, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2702/1999 (OL L 327, 1999 12 14, p. 7).

▼B

pluošto ir kanapių pluošto gamyba, turėtų būti nustatytas didžiausias leistinas priemaišų ir spalių procentinis kiekis, taip pat pereinamojo laikotarpio nuostatos, leidžiančios perdirbimo pramonei prisitaikyti prie šio reikalavimo.

(6) Siekiant atsižvelgti į ypatingą tradicinės linininkystės padėtį tam tikrose Nyderlandų, Belgijos ir Prancūzijos vietovėse, pirminiams šiaudelių perdirbėjams atitinkamose vietovėse reikia suteikti papildomą pereinamojo laikotarpio pagalbą.

(7) Siekiant neleisti, kad didėtų apgaulės būdu galinčių gauti pagalbą skaičiai, valstybės narės turėtų nustatyti didžiausius leistinus kiekius pagal pasėlių plotus, kurių šiaudeliai yra perdirbimo sutarčių ar įsipareigojimų objektas.

(8) Siekiant sulaikyti išlaidų, susijusių su šio reglamento taikymu, didėjimą, reikėtų abiem gauto pluošto tipams, t. y. ilgam linų pluoštui ir trumpam linų linų pluoštui bei kanapių pluoštui, nustatyti stabilizavimo mechanizmą. Kad būtų užtikrinti priimtini gamybos lygiai visose valstybėse narėse, turėtų būti nustatytas didžiausias garantuojamas abiejų pluošto tipų kiekis, padalinamas valstybėms narėms kaip nacionaliniai garantuojami kiekiai. Tačiau nacionaliniai garantuojami trumpo linų pluošto ir kanapių pluošto kiekiai bus nustatomi tik tam laikotarpiui, kurio reikia naujiems produktams prisitaikyti prie rinkos. Nacionaliniai garantuojami kiekiai bus taikomi perdirbimo pagalbai ir nepaveiks Reglamentu (EB) Nr. 1251/1999 įvestos sistemos. Nacionaliniai garantuojami kiekiai turėtų būti nustatyti atsižvelgiant visų pirma į paskutiniųjų metų vidutinius pluoštinių linų ir kanapių pasėlių plotus, prireikus pakoreguotus pagal faktiškai naudojamus plotus, padaugintus iš vidutinio pluošto derlingumo. Valstybėms narėms, kuriose esama gamybos apimtis yra nedidelė, turėtų būti priimta nuostata dėl bendro kiekio, paskirstytino kiekvienais prekybos metais, kad jos galėtų priderinti ir plėtoti gamybą.

(9) Kad valstybės narės galėtų tarpusavyje koreguoti taip gautus kiekius, turėtų būti nustatytos sąlygos, reglamentuojančios kiekvienai iš jų paskirtų nacionalinių garantuojamų kiekių perdavimą. Bet kuris toks perdavimas turėtų būti daromas remiantis tam tikru koeficientu, kad būtų užtikrintas biudžetinis lygiavertiškumas.

(10) Valstybės narės gamintojos turi imtis priemonių, reikalingų užtikrinti, kad pagalbos teikimo tvarkymas vyktų sklandžiai. Be to, atsižvelgiant į laiką, reikalingą visiems per vienerius prekybos metus nuimtiems šiaudeliams perdirbti, turėtų būti priimta nuostata dėl išankstinių mokėjimų kaip patvirtinimo priemonės.

(11) Apskritai prekybai su trečiosiomis šalimis taikomas režimas turėtų leisti netaikyti visų kiekybinių apribojimų ir prie Bendrijos išorės sienų neimti mokesčių. Tačiau šis mechanizmas išskirtinėmis aplinkybėmis gali pasirodyti netobulas. Tokiais atvejais, kad Bendrijos rinka neliktų neapsaugota nuo galinčių atsirasti trikdymų, Bendrija turėtų galėti nedelsdama imtis visų reikalingų priemonių. Visos tokios priemonės turi atitikti Pasaulio prekybos organizacijos susitarimų dėl žemės ūkio ([1]) įsipareigojimus.

(12) Siekiant neleisti, kad neteisėtai auginami pasėliai trikdytų bendrą pluoštui auginamų kanapių rinkos organizavimą, turėtų būti priimta nuostata dėl kanapių ir kanapių sėklų importo patikrinimų, užtikrinančių, kad tokiems produktams būtų pateikiamos tam tikros garantijos dėl tetrahidrokanabinolio kiekio. Be to, ne sėjai skirtų kanapių sėklų importui turi būti taikoma tam tikra kontrolės sistema, kuri leistų įvesti leidimų sistemą atitinkamiems importuotojams.

(13) Plėtojantis pluoštinių linų ir kanapių rinkai laikui bėgant, valstybės narės ir Komisija turi keistis informacija, reikalinga šiam reglamentui įgyvendinti.

([1]) OL L 336, 1994 12 23, p. 22.

▼B

(14) Priemonės, reikalingos šiam reglamentui įgyvendinti, turėtų būti priimtos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką ([1]).

(15) Išlaidas, atsirandančias valstybėms narėms dėl įsipareigojimų įgyvendinant šį reglamentą, turėtų finansuoti Bendrija pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([2]).

(16) Nors bendras linų ir kanapių rinkos organizavimas, apibrėžtas Reglamente (EEB) Nr. 1308/70, buvo keletą kartų iš dalies keičiamas, jis vis tiek jau nebeatspindi šiame sektoriuje įvykusių didelių pokyčių. Esant tokiai padėčiai, Reglamentas (EEB) Nr. 1308/70 ir 1971 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 619/71, nustatantis bendrąsias pagalbos linams ir kanapėms teikimo taisykles ([3]), turėtų būti panaikinti. 1971 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 620/71, nustatantis svarbiausias nuostatas dėl linų ir kanapių šiaudelių pardavimo sutarčių ([4]), 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1172/71, nustatantis bendrąsias pagalbos privačiam linų ir kanapių pluošto saugojimui teikimo taisykles ([5]), 1982 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1430/82, nustatantis kanapių ir kanapių sėklų importo apribojimus ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 1308/70 dėl kanapių ([6]) ir 1984 m. liepos 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2059/84, nustatantis bendrąsias kanapių ir kanapių sėklų importo apribojimų taisykles ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 619/71 dėl kanapių ([7]), kurie yra priimti remiantis Reglamentais (EEB) Nr. 1308/70 ir (EEB) Nr. 619/71, turėtų būti panaikinti ir pakeisti naujomis šio reglamento nuostatomis.

(17) Pereinant nuo Reglamente (EEB) Nr. 1308/70 nustatytų priemonių prie šiame reglamente nustatytų priemonių galėtų kilti sunkumų, kurie nėra numatyti šiame reglamente. Kad būtų galima spręsti galimus atvejus, reikėtų nustatyti, kad Komisija galėtų imtis reikalingų pereinamojo laikotarpio priemonių. Komisija taip pat turėtų būti įgaliota spręsti konkrečias praktinio pobūdžio problemas.

(18) Atsižvelgiant į šio reglamento įsigaliojimo datą, reikia priimti nuostatą dėl specialių priemonių, taikomų 2000–2001 prekybos metams. Tuo tikslu 1999–2000 prekybos metais galiojanti sistema turėtų išlikti iki 2001 m. birželio 30 d. Tačiau pagalbos dydžius Komisija, remdamasi biudžeto balansais, turėtų nustatyti tuojau pat, kai tik bus patikimai įvertinti pasėlių plotai, o priemonių, skatinančių linų pluošto naudojimą, finansavimo sulaikymo dydis turėtų būti nulinis.

(19) Kad būtų įvertinti naujų priemonių taikymo rezultatai, Komisija 2003 metais Europos Parlamentui ir Tarybai pateiks pranešimus apie nacionalinius garantuojamus kiekius ir didžiausią leistiną priemaišų ir spalių kiekį trumpame linų pluošte ir kanapių pluošte, o 2005 metais apie perdirbimo pagalbos ir papildomos pagalbos poveikį augintojams ir rinkoms,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 103.
([3]) OL L 72, 1971 3 26, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1420/98 (OL L 19, 1998 7 4, p. 7).
([4]) OL L 72, 1971 3 26, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 713/95 (OL L 73, 1995 4 1, p. 16).
([5]) OL L 123, 1971 6 5, p. 7.
([6]) OL L 162, 1982 6 12, p. 27. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3290/94 (OL L 349, 1994 12 31, p. 105).
([7]) OL L 191, 1984 7 19, p. 6. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3290/94.

▼B

1 straipsnis

1. Bendrą pluoštinių linų ir kanapių rinkų organizavimą sudaro priemonės, kuriomis reguliuojama vidaus rinka ir prekyba su trečiosiomis šalimis. Jis yra taikomas šiems produktams:

KN kodas	Aprašymas
5301	Linai, neperdirbti arba perdirbti, bet nesuverpti; linų pakulos ir atliekos (įskaitant verpalų atliekas ir sukedentą žaliavą)
5302	Sėjamosios kanapės (*Cannabis sativa* L.), neperdirbtos arba perdirbtos, bet nesuverptos; sėjamųjų kanapių pakulos ir atliekos (įskaitant verpalų atliekas ir sukedentą žaliavą)

2. Šiame reglamente:

▼M2

a) „ūkininkas" tai ūkininkas, apibrėžtas 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, 2 straipsnio a punkte ([1]);

▼B

b) „leidimą turintis pirminis perdirbėjas" tai fizinis ar juridinis asmuo arba fizinių ar juridinių asmenų grupė, neatsižvelgiant į jų teisinį statusą pagal nacionalinę teisę, arba jos nariai, kuriems valstybės narės, kurios teritorijoje yra jo ar jos įrenginiai, kompetentingos institucijos yra išdavusios leidimą gaminti linų ar kanapių pluoštą.

3. Šis reglamentas yra taikomas nepažeidžiant ►M2 Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsniu ◄ nustatytų priemonių.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Vidaus rinka

2 straipsnis

1. Suteikiama pagalba už pluoštinių linų ir kanapių šiaudelių perdirbimą.

Pagalba teikiama leidimus turintiems pirminiams perdirbėjams remiantis iš šiaudelių, dėl kurių su ūkininku buvo sudaryta pirkimo/pardavimo sutartis, faktiškai gauto pluošto kiekiu.

Tačiau:

a) tais atvejais, kai leidimą turintis pirminis perdirbėjas ir ūkininkas yra vienas ir tas pats asmuo, pirkimo/pardavimo sutartį pakeičia atitinkamos šalies įsipareigojimas perdirbimą atlikti pačiai;

b) tais atvejais, kai ūkininkas išlaiko šiaudelių, kuriuos jam pagal sutartį perdirbo leidimą turintis pirminis perdirbėjas, nuosavybės teisę ir įrodo, kad gautą pluoštą jis yra pateikęs rinkai, pagalba suteikiama ūkininkui.

2. Pagalba neišmokama leidimą turintiems pirminiams perdirbėjams arba ūkininkams, kurie pasirodo esą dirbtinai sudarę sąlygas pagalbai gauti ir tokiu būdu naudojasi pranašumu, kuris neatitinka šios schemos tikslų.

3. Už pluošto toną nustatomas toks perdirbimo pagalbos dydis:

a) už ilgą linų pluoštą:

— 100 eurų 2001–2002 prekybos metais,

— 160 eurų 2002–2003, 2003–2004, 2004–2005 ir 2005–2006 prekybos metais,

— 200 eurų nuo 2006–2007 prekybos metų.

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

▼B

b) už trumpą linų pluoštą ir kanapių pluoštą, turintį ne daugiau kaip 7,5 % priemaišų ir spalių: 90 eurų nuo 2001–2002 iki 2005–2006 prekybos metų.

Tačiau ►M3 nuo 2001/02 iki 2005/06 ◄ prekybos metų valstybė narė, remdamasi tradicine pardavimo rinka, gali taip pat nuspręsti teikti pagalbą:

— už trumpą linų pluoštą, turintį nuo 7,5 % iki 15 % priemaišų ir spalių,

— už kanapių pluoštą, turintį nuo 7,5 % iki 25 % priemaišų ir spalių.

Tokiais atvejais valstybė narė pagalbą teikia už tokį kiekį, kuris yra ne didesnis už kiekį, gautą skaičiuojant remiantis 7,5 % priemaišų ir spalių.

4. Pluošto kiekiai, už kuriuos galima gauti pagalbą, ribojami remiantis plotais, kurie yra vienos iš 1 dalyje paminėtų sutarčių arba įsipareigojimų objektas.

Pirmoje pastraipoje paminėtas ribas nustato valstybės narės, kad galėtų laikytis 3 straipsnyje minimų nacionalinių garantuojamų kiekių.

5. Leidimą turinčių pirminių perdirbėjų prašymu pagalbos išankstinis mokėjimas mokamas remiantis gauto pluošto kiekiu.

3 straipsnis

▼A1

1. Vieneriems prekybos metams ilgam linų pluoštui nustatomas 80 823 tonų didžiausias garantuotas kiekis ir jis paskirstomas visoms valstybėms narėms nacionaliniais garantuotais kiekiais. Tas kiekis paskirstomas taip:

— 13 800 tonų Belgijai,

— 1 923 tonos Čekijai,

— 300 tonų Vokietijai,

— 30 tonų Estijai,

— 50 tonų Ispanijai,

— 55 800 tonų Prancūzijai,

— 360 tonų Latvijai,

— 2 263 tonos Lietuvai,

— 4 800 tonų Nyderlandams,

— 150 tonų Austrijai,

— 924 tonos Lenkijai,

— 50 tonų Portugalijai,

— 73 tonos Slovakijai,

— 200 tonų Suomijai,

— 50 tonų Švedijai,

— 50 tonų Jungtinei Karalystei.

▼B

2. ►A1 Vieneriems prekybos metams trumpam linų pluoštui ir kanapių pluoštui, kuriam gali būti teikiama pagalba, nustatomas 146 296 tonų didžiausias garantuotas kiekis. Tas kiekis paskirstomas taip:

a) nacionaliniai garantuoti kiekiai šioms valstybėms narėms:

— 10 350 tonų Belgijai,

— 2 866 tonos Čekijai,

— 12 800 tonų Vokietijai,

— 42 tonos Estijai,

— 20 000 tonų Ispanijai,

— 61 350 tonų Prancūzijai,

▼B

— 1 313 tonų Latvijai,

— 3 463 tonos Lietuvai,

— 2 061 tona Vengrijai,

— 5 550 tonų Nyderlandams,

— 2 500 tonų Austrijai,

— 462 tonos Lenkijai,

— 1 750 tonų Portugalijai,

— 189 tonos Slovakijai,

— 2 250 tonų Suomijai,

— 2 250 tonų Švedijai,

— 12 100 tonų Jungtinei Karalystei.

Tačiau Vengrijai nacionalinis garantuotas kiekis nustatomas tik dėl kanapių pluošto.

◀b) 5 000 tonų nacionaliniais garantuojamais kiekiais kiekvieniems prekybos metams paskirstomi Danijai, Graikijai, Airijai, Italijai ir Liuksemburgui. Toks paskirstymas nustatomas remiantis plotais, kurie yra 2 straipsnio 1 dalyje minėtų sutarčių arba įsipareigojimų objektas.

Nacionaliniai garantuojami trumpo linų pluošto ir kanapių pluošto kiekiai, prireikus sumažinti pagal šio straipsnio 5 dalį, yra nebetaikomi nuo 2006–2007 prekybos metų.

3. Tais atvejais, kai vienoje valstybėje narėje gautas pluoštas yra kilęs iš kitoje valstybėje narėje užaugintų šiaudelių, atitinkami pluošto kiekiai įskaitomi į valstybės narės, kurioje tų šiaudelių derlius buvo nuimtas, nacionalinį garantuojamą kiekį. Pagalbą moka valstybė narė, kurios nacionalinis garantuojamas kiekis kaip kompensacija yra padengiamas.

4. Valstybės narės, kurios nori, gali vieną kartą ir tik iki 2001 m. birželio 30 d. perduoti viena kitai dalį 1 arba 2 dalyje nurodyto savo nacionalinio garantuojamo kiekio, prireikus pakoreguoto pagal 5 dalį. Tokiais atvejais jos informuoja Komisiją, kuri atitinkamai praneša kitoms valstybėms narėms.

5. Kiekviena valstybė narė gali dalį 1 dalyje nurodyto savo nacionalinio garantuojamo kiekio perkelti į 2 dalyje nurodytą savo nacionalinį garantuojamą kiekį ir atvirkščiai.

Pirmoje pastraipoje minėti perkėlimai yra atliekami remiantis tokiu lygiavertiškumo santykiu vieną toną ilgo linų pluošto atitinka 2,2 tonos trumpo linų pluošto ir kanapių pluošto.

Perdirbimo pagalba teikiama tik už 1 ir 2 dalyse atitinkamai nurodytus kiekius, pakoreguotus pagal šios dalies pirmąsias dvi pastraipas ir 4 dalį.

4 straipsnis

Iki 2005–2006 prekybos metų leidimą turintiems pirminiams perdirbėjams teikiama papildoma pagalba už priede aprašytus I ir II zonose auginamų linų plotus, kurių šiaudelių produkcija yra:

— 2 straipsnio 1 dalyje minėtos pardavimo/pirkimo sutarties arba įsipareigojimo ir

— pagalbos už perdirbimą į ilgą pluoštą objektas.

Papildomos pagalbos dydis 120 eurų už vieną hektarą I zonoje ir 50 eurų už vieną hektarą II zonoje.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Prekyba su trečiosiomis šalimis

5 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant griežtesnių nuostatų, kurias valstybės narės yra priėmusios pagal Sutartį ir įsipareigojimus, atsirandančius iš Pasaulio prekybos organizacijos susitarimų dėl žemės ūkio.

2. Visos kanapės iš trečiųjų šalių įvežamos pagal išduotas licencijas, jei laikomasi tokių sąlygų:

— tikrųjų kanapių žaliava, klasifikuojamos KN kodu 5302 10 00, privalo atitikti ►**M2** Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsnyje ◄ nustatytas sąlygas,

▼**M1**

— sėjai skirtoms kanapių veislių sėkloms, klasifikuojamoms KN kodu 1207 99 20, turi būti pateikiamas įrodymas, kad tetrahidrokanabinolio kiekis neviršija kiekio, nustatyto pagal ►**M2** Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 52 straipsnyje ◄,

▼B

— ne sėjai skirtas kanapių sėklas, klasifikuojamas KN kodu 1207 99 91, įvežti gali tik valstybių narių įgalioti importuotojai, kad būtų užtikrinta, jog tokios sėklos nėra skirtos sėjai.

Įvežant į Bendriją pirmoje ir antroje įtraukose nurodytus produktus yra tikrinama siekiant nustatyti, ar laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

6 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente arba juo vadovaujantis priimtose nuostatose numatyta kitaip, prekyboje su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— nustatyti bet kuriuos muito mokesčiui lygiaverčio poveikio privalomuosius mokėjimus,

— taikyti bet kuriuos kiekybinius apribojimus arba lygiaverčio poveikio priemones.

7 straipsnis

1. Jei Bendrijos vieno arba kelių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų rinkoje dėl importo arba eksporto atsiranda rimtas trikdymas arba jo grėsmė, kuris gali kelti pavojų Sutarties 33 straipsnyje nustatytų tikslų įgyvendinimui, prekyboje su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol toks trikdymas arba jo grėsmė bus pašalinti.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir spręsdama kvalifikuota balsų dauguma, priima šios dalies taikymo bendras taisykles ir apibrėžia aplinkybes ir ribas, pagal kurias valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Susidarius 1 dalyje paminėtai situacijai, Komisija valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva sprendžia klausimą dėl būtinų priemonių, apie kurias pranešama valstybėms narėms ir kurios yra nedelsiant įgyvendinamos. Jei Komisija gauna tokį valstybės narės prašymą, ji priima sprendimą per tris darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

3. Komisijos sprendimą bet kuri valstybė narė per tris darbo dienas nuo tos dienos, kai apie jį buvo pranešta, gali perduoti Tarybai. Taryba susirenka nedelsdama. Per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai klausimas dėl atitinkamos priemonės buvo jai perduotas, Taryba, spręsdama kvalifikuota balsų dauguma, ją gali pakeisti arba atšaukti.

4. Šis straipsnis yra taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, kylančius iš susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 300 straipsnio 2 dalį.

▼B

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendrosios nuostatos

8 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai šis reglamentas nustato kitaip, šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų gamybai ir prekybai taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

9 straipsnis

Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės, susijusios su toliau minimais klausimais, yra patvirtinamos 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta vadybos procedūra. Tie klausimai tai:

— leidimų suteikimo pirminiams perdirbėjams sąlygos,

— sąlygos, kurių dėl 2 straipsnio 1 dalyje minėtų pirkimo/pardavimo sutarčių ir įsipareigojimų turi laikytis patvirtinti pirminiai perdirbėjai,

— ūkininkams keliami reikalavimai dėl 2 straipsnio 1 dalies b punkte minėto atvejo,

— kriterijai, kuriuos turi atitikti, pirma, ilgas linų pluoštas ir, antra, trumpas linų pluoštas bei kanapių pluoštas,

— kiekių, už kuriuos 2 straipsnio 3 dalies b punkto antroje pastraipoje minėtais atvejais gali būti teikiama pagalba, apskaičiavimo būdai,

— pagalbos teikimo ir išankstinio mokėjimo sąlygos, o ypač šiaudelių perdirbimo įrodymas,

— sąlygos, kurių reikia laikytis nustatant 2 straipsnio 4 dalyje minėtus apribojimus,

— 3 straipsnio 2 dalies b punkte paminėto 5 000 tonų kiekio paskirstymas,

— 3 straipsnio 5 dalyje minėto perkėlimo iš vieno nacionalinio garantuojamo kiekio į kitą sąlygos,

— 4 straipsnyje minėtos papildomos pagalbos teikimo sąlygos.

Tokios priemonės taip pat gali būti susijusios su būtinomis inspektavimo priemonėmis, kad Bendrijos finansiniai interesai būtų apsaugoti nuo sukčiavimo ir kitų tvarkos pažeidimų.

10 straipsnis

1. Komisijai padeda Natūralių pluoštų vadybos komitetas (toliau – Komitetas).

2. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatyto laikotarpio trukmė vienas mėnuo.

3. Komitetas gali nagrinėti bet kurį savo pirmininko iniciatyva arba valstybės narės prašymu iškeltą klausimą.

4. Komitetas tvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

11 straipsnis

Šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 ir jam įgyvendinti priimtos nuostatos.

▼B

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

12 straipsnis

1. 2000–2001 prekybos metams Bendrijoje užaugintiems linams ir kanapėms pagalbos dydžiai nustatomi ne vėliau kaip iki 2000 m. spalio 31 d. 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Šie dydžiai nustatomi 1999–2000 prekybos metais galiojantiems dydžiams taikant koeficientą, lygų santykiui tarp

— vidutinių išlaidų vienam hektarui, atitinkančių 88 milijonus eurų visiems plotams pagal auginamų pasėlių deklaracijas, ir

— 721 euro vienam hektarui 1999–2000 prekybos metams apskaičiuotas vidutines išlaidas.

Tačiau 2000–2001 prekybos metų pagalbos dydžiai negali viršyti 1999–2000 prekybos metams nustatytų dydžių.

2. 2000–2001 prekybos metams iš pagalbos linams atskaitytina suma, skirta linų pluošto naudojimo skatinimo priemonėms finansuoti, yra 0 eurų vienam hektarui.

3. 2000–2001 prekybos metai baigiasi 2001 m. birželio 30 d.

13 straipsnis

Reglamentai (EEB) Nr. 1308/70, (EEB) Nr. 619/71, (EEB) Nr. 620/71, (EEB) Nr. 1172/71, (EEB) Nr. 1430/82 ir (EEB) Nr. 2059/84 nuo 2001 m. liepos 1 d. panaikinami.

14 straipsnis

10 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija tvirtina:

— priemones, reikalingas palengvinti perėjimą nuo Reglamentuose (EEB) Nr. 1308/70 ir (EEB) Nr. 619/71 nustatytos tvarkos prie šiuo reglamentu nustatytos tvarkos,

— priemones, reikalingas konkrečioms praktinėms problemoms spręsti. Tokios priemonės, deramai pagrįstos, gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių.

15 straipsnis

1. Ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą, prireikus kartu su pasiūlymais, apie gamybos tendencijas įvairiose valstybėse narėse bei bendro rinkos organizavimo reformos poveikį pardavimo rinkai ir šio sektoriaus ekonominiam gyvybingumui. Jame taip pat aptariamas didžiausias trumpam linų pluoštui ir kanapių pluoštui taikytinas priemaišų ir spalių kiekis.

Esant reikalui, pranešimas tampa nacionalinių garantuotų kiekių perskirstymo ir galimo padidinimo pagrindu. Komisija visų pirma atsižvelgia į gamybos lygį, perdirbimo pajėgumą ir pardavimo rinką.

2. 2005 metais Komisija pateikia pranešimą Europos Parlamentui ir Tarybai apie perdirbimo pagalbą, prireikus kartu su pasiūlymais.

Pranešime taip pat įvertinamas perdirbimo pagalbos poveikis ypač dėl

— augintojų padėties pasėlių plotų ir jiems mokamų kainų atžvilgiu,

— tekstilės pluoštų rinkos tendencijų ir naujų produktų kūrimo,

— perdirbimo pramonės.

Pranešime nurodoma, atsižvelgiant į alternatyvią produkciją, ar ši pramonės šaka gali funkcionuoti pagal nustatytas gaires. Jame taip pat nagrinėjama galimybė po 2005–2006 prekybos metų teikti nuolatinę perdirbimui pagalbą už toną trumpo linų pluošto ir kanapių pluošto bei 4 straipsnyje paminėtą papildomą pagalbą vienam hektarui linų.

▼B

16 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

1–11 straipsniai taikomi nuo 2001–2002 prekybos metų.

Reglamentai (EEB) Nr. 1308/70 ir (EEB) Nr. 619/71 tebetaikomi 1998–1999, 1999–2000 ir 2000–2001 prekybos metais.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

PRIEDAS

4 STRAIPSNYJE MINĖTOS TURINČIOS TEISĘ GAUTI PAGALBĄ ZONOS

I ZONA

1. Nyderlandų teritorija.
2. Šios Belgijos komunos: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (išskyrus Vladslo ir Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwport, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (tik Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne ir Zuienkerke.

II ZONA

1. Kitos į I zoną neįtrauktos Belgijos vietovės.
2. Šios Prancūzijos vietovės:
   - Nord departamentas,
   - Pas-de-Calais departamento Béthune, Lens, Calais, Saint-Omer rajonai ir Marquise kantonas,
   - Aisne departamento Saint-Quentin ir Vervins rajonai,
   - Ardennes departamento Charleville-Mézières rajonas.